Analize și opinii

Lucian Sârbu: “Dar să revenim la ceea ce lasă în urmă Iohannis”

Acum 17 minutes 18 Vizualizari 6 Timp de citire

Cu 10 ani și câteva luni Klaus Iohannis devine cel mai longeviv președinte de după 1989. Ca durată a mandatelor, Ion Iliescu îl întrece de puțin, dar Iliescu nu a stat la putere în continuu. Între mandatele lui s-a strecurat și cel al lui Emil Constantinescu, omul pe care l-a înfrânt sistemul, după propria mărturisire.

Ceea ce lasă în urmă Iohannis, însă, nu e deloc pe măsura recordului stabilit. Eu nu l-am votat nici în 2014, nici în 2019. În 2014 mi s-a părut, pur și simplu, dobitoc și l-am votat pe Ponta, deși și Ponta îmi provoca o scârbă imensă după episodul de la referendum în care ștersese cu el pe jos Barroso și el se comportase ca o râmă. Iar în 2019 doamna Dăncilă mi s-a părut o candidată mult mai potrivită, mai ales sub aspectul uman, decât Iohannis.

Dar să revenim la ceea ce lasă în urmă Iohannis. În primul rând, Iohannis lasă în urmă un morman de suspiciuni legate de drama de la Colectiv. Chestia asta nu s-a lămurit pe deplin și nu va rămâne așa, chiar dacă va fi să treacă 30 de ani până se va afla tot adevărul de acolo. Iohannis lasă în urmă un stat dezarticulat, disfuncțional, în care politicianismul a devenit normă, bugetul public e devalizat barbar de diverse instituții organizate tribal (justiția, armata…), un stat în care legile nu se aplică, în care servilismul față de puterile străine a atins cote maxime și inacceptabile pentru demnitatea oricărui român (aduceți-vă aminte doar cum s-a achiziționat primul sistem Patriot, când buldogul lui Trump 1, Rex Tillerson, a venit într-o vizită fulger la

Politicianism: sub Băsescu măcar erau conturați clar doi poli politici, polul pro-PSD și polul anti-PSD. Lui Băsescu i se pot reproșa multe, dar nu că a făcut vreodată pace cu PSD-ul. Iohannis n-a avut nici o greață „să mai dea o șansă PSD", sau să dea un șut în fund PSD, sau să se împace iar cu PSD și la final să arunce în aer ordinea constituțională a țării împreună cu … PSD. Chiar dacă decizia a fost a CCR și cel mai probabil comanda a fost străină, părintele spiritual al debandadei de acum din România este Iohannis, pentru că el a simțit nevoia să convoace CSAT-ul pentru că un candidat care nu convenea și-a făcut campanie pe Tiktok. Iohannis s-a dovedit a fi colportorul principal de fake news, venind cu gogoși despre „influența rusă" și „actori statali" când, de fapt, s-a dovedit că politicienii s-au faultat ca proștii între ei. Din cauza lui Iohannis democrația de după 1989 e acum cu un picior în groapă și nu mai poate fi salvată decât dacă se reia turul 2 sau dacă se acceptă participarea tuturor candidaților la alegerile din 4 mai, fără jocuri murdare care vizează excluderea candidaților care nu convin.

Iohannis lasă în urmă o moștenire plină de bâjbâieli, bâlbe și decizii luate după umori proprii și după cum bătea vântul, nu după cum erau interesele României. L-a cocoțat în copac pe un nul absolut precum Cioloș după Colectiv, doar ca să-i dea o palmă aspră câțiva ani mai târziu, când în plină criză Covid a ținut țara fără guvern doar ca să-i arate lui Cioloș că e un prost. A destabilizat grav guvernul lui Dragnea, apărând îmbrăcat în geacă roșie în mijlocul cretinilor care urlau împotriva guvernului liber ales și dând tonul protestelor imbecile din 2017. Astăzi se dovedește că lumea se îndreaptă fix în direcția în care voia Dragnea să ducă România atunci, dar lui Iohannis nu-i convenea asta, fiindcă nu-l simpatiza pe liderul PSD de atunci. În 2020, când toată planeta fierbea că vine Covidul, el voia alegeri și bătea din picior că vrea alegeri. A fost nevoie să i se transmită în cască de la Bruxelles să stea cuminte, că urmează alt film, nu ăla dorit de el. După aceea a patronat tot sistemul de împilare și apartheid (fals-)sanitar pus în practică de Bruxelles, și nu a avut nici un cuvânt de spus când ticăloșii de la Bruxelles ne-au băgat pe gât atât de multe doze de vaccin încât puteai să vaccinezi zece Românii cu ele. Pe Ludovic Orban părea că-l adoptase, că și așa n-are copii, și când Orban nu a mai fost de nici un folos, l-a aruncat cât colo ca pe o măsea stricată. În ultimul an de mandat s-a băgat în seamă neinvitat propunându-se ba șef la NATO, ba comisar european. Autopropunerea la NATO i-a dat prilejul lui Viktor Orban să negocieze pentru Ungaria sa condiții mai bune în eventualitatea deciziei de implicare mai profundă a europenilor în criza ucraineană. Lui Iohannis nu-i ceruse nimeni părerea, nu a făcut decât să încurce.

Dându-și demisia, Iohannis a ales să iasă din politică pe ușa din spate, așa cum și merită, ținând cont de faptul că în acest moment peste 90% dintre români NU îi apreciază activitatea. Iohannis se duce literalmente în pubela politică de după 1989, el nu va fi nici măcar ca Iliescu sau Băsescu, care au mai jucat ani buni după plecarea din funcția de președinte un rol important pe scena politică. Nu va putea pretinde nici că e curat la suflet ca Emil Constantinescu, cel „învins de sistem", care e azi un pensionar oarecare. Pentru Iohannis vor începe ani de bătălii legale pentru că nu mai are imunitate și totuși are de dat răspunsuri la multe întrebări, și nu doar la cele legate de case. Nu putem zice că „se încheie cea mai neagră epocă de după 1989", pentru că niciodată nu poți fi sigur dacă nu cumva o să vină una și mai neagră. Cert este că se încheie un episod trist care putea fi evitat dacă poporul vota în 2014 sau 2019 mai puțin influențat fix de către șerpăraia care face acum gură mare că i s-au tăiat fondurile: tefelimea, activiștii, oengeurile de tot felul, „oamenii de bine". De altfel și pentru alegerile din 2024 se pregătea ceva similar: a se vedea documentarul Recorder în care fix decerebrații care l-au promovat ani de zile pe Iohannis îi turnau lături în cap, dezicându-se de el, făcând pe

Despre autor

editor